

Sygn. akt IV KS 9/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

w sprawie J. M. S.

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 539e § 1 k.p.k.),

w dniu 31 maja 2022 r.,

skargi od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 11 lutego 2022 r., sygn. akt VII Ka [...],

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 15 czerwca 2021 r., sygn. akt II K [...],

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O., po rozpoznaniu apelacji prokuratora, wyrokiem z 11 lutego 2022 r. uchylił wyrok Sądu Rejonowego w K. z 15 czerwca 2021 r. uniewinniający

J. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu określonego w art. 177 § 2 k.k. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania.

Od orzeczenia Sądu odwoławczego skargę wniósł obrońca w trybie art. 539a k.p.k. i art. 539b § 1 k.p.k. Zarzucił w niej rażące naruszenie przepisu postępowania karnego przez bezpodstawne zastosowanie art. 437 § 2 k.p.k. i wydanie wyroku kasatoryjnego mimo braku ku temu podstaw.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w O. w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga obrońcy zasługiwała na uwzględnienie.

Na początku trzeba silnie zaakcentować, że w świetle art. 437 § 2 k.p.k. uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji może nastąpić w ściśle określonych sytuacjach. Chodzi mianowicie o wypadki określone w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Wydanie wyroku kasatoryjnego pociąga za sobą konieczność wskazania, która z przesłanek zadecydowała o zastosowaniu art. 437 § 2 k.p.k., natomiast Sąd Najwyższy w postępowaniu skargowym bada, czy uczyniono zadość temu obowiązkowi. W rozpoznawanej sprawie Sąd Okręgowy, uchylając zaskarżone orzeczenie pierwszoinstancyjne, powołał wyłącznie art. 437 § 2 k.p.k., ale zaniechał już wskazać, które z ustawowych kryteriów zadecydowało o takim rozwiązaniu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku odwoławczego wynika, że kontrola apelacyjna potwierdziła pogląd przedstawiony w apelacji oskarżyciela publicznego o braku przesłanek do uniewinnienia oskarżonego. W takim razie, jeżeli powodem wydania wyroku kasatoryjnego była reguła *ne peius*, która blokowała Sąd odwoławczy przed skazaniem oskarżonego uniewinnionego w pierwszej instancji, to należało to wyraźnie wyartykułować, powołując nadto przepis art. 454 § 1 k.p.k., albo też wykazać, że chodziło o konieczność przeprowadzenia całego postępowania dowodowego od nowa. Takiego wskazania zabrakło w uzasadnieniu orzeczenia Sądu Okręgowego w O., a dodatkowo cokolwiek niewytłumaczalne było

umieszczenie - w powiązaniu z art. 437 § 2 k.p.k. - wzmianki o konieczności umorzenia postępowania.

Dlatego orzeczono jak w dyspozytywnej części wyroku (art. 539e § 2 k.p.k.).

a.s.